

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 341/2016
05.04.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљене М.С., због продуженог кривичног дела одузимање малолетног лица из члана 191. став 2. у вези члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене, адвоката Д.Г., поднетом против правноснажних решења Основног суда у Јагодини Кв 443/15 од 04.11.2015. године и Вишег суда у Јагодини Кж2 339/15 од 20.11.2015. године, у седници већа одржаној 05.04.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене М.С., поднет против правноснажних решења Основног суда у Јагодини Кв 443/15 од 04.11.2015. године и Вишег суда у Јагодини Кж2 339/15 од 20.11.2015. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Јагодини Кв 443/15 од 04.11.2015. године према окривљеној М.С. на основу члана 211. став 1. тачка 1) ЗКП одређен је притвор у трајању од 30 дана, у односу на коју је Основни јавни тужилац у Јагодини поднео оптужни предлог Кт 525/15 од 05.08.2015. године због продуженог кривичног дела одузимање малолетног лица из члана 191. став 2. у вези члана 61. КЗ, затим оптужни предлог Кт 740/15 од 18.09.2015. године због продуженог кривичног дела одузимање малолетног лица из члана 191. став 2. у вези члана 61. КЗ и оптужни предлог Кт 1060/12 од 21.05.2013. године због продуженог кривичног дела одузимање малолетног лица из члана 191. став 2. у вези члана 61. КЗ. Притвор се окривљеној има рачунати од дана и часа када буде лишена слободе.

Решењем Вишег суда у Јагодини Кж2 339/15 од 20.11.2015. године одбијена је, као неоснована, жалба браниоца окривљене М.С. изјављена против решења Основног суда у Јагодини Кв 443/15 од 04.11.2015. године.

Против наведених правноснажних решења, бранилац окривљене М.С., адвокат Д.Г. поднео је захтев за заштиту законитости због „повреде закона на штету окривљене, члан 485. став 1. тачка 1) и став 2. ЗКП“, уз предлог да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев те да укине побијана решења или преиначи

првостепену одлуку Основног суда у Јагодини и одлуку Вишег суда у Јагодини те окривљену ослободи од оптужбе.

Врховни касациони суд је, на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, те је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП прописан је обавезан садржај захтева тако да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог, из члана 485. став 1. ЗКП, за његово подношење.

У вези с`тим, одредба члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, која је општег карактера, начелно прописује да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон. Међутим, што се тиче окривљеног чланом 485. став 4. ЗКП, прописано је због којих повреда закона у првостепеном поступку и пред апелационим судом окривљени може поднети захтев за заштиту законитости и те повреде су таксативно наведене: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Врховни касациони суд је приликом одлучивања о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног везан разлозима из члана 485. став 1. у вези става 4. ЗКП-а, делом и правцем побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости, како је то изричито прописано чланом 489. став 1. ЗКП.

У предметном захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене М.С., адвоката Д.Г., није изричито указано ни на једну од таксативно наведених повреда закона из члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП које представљају законом прописане разлоге за подношење овог ванредног правног лека - захтева за заштиту законитости, већ је указано да је оптужни предлог поднет без јасних и конкретних доказа; да је окривљена приложила суду документацију о томе да живи у Италији, да је пре одласка у Италију обавестила суд, Центар за социјални рад и надлежне органе о променама које су се десиле код ње с`обзиром да се удала, да је отац детета обавештен о насталим променама ... чиме се указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање односно одредбу члана 440. ЗКП, која не представља законом прописани разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца, те је поднети захтев одбачен као недозвољен.

Код напред наведеног Врховни касациони суд је, поступајући у смислу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП-а, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов,с.р.

Председник већа-судија,
Зоран Таталовић,с.р.